на вътрешните работи, а азъ — околийски началникъ въ Елена. По негово повикване, азъ дойдохъ въ Търново и му се представихъ съ рапортъ „что все обстоитъ благополучно". Като отворихме дума за Еленчане, той каза: „Тѣ сѫ чорбаджии и консерватори, и ~~сѫ~~ ~~добри~~ ~~кои~~ ~~[illegible]~~ почитатъ властьта, въ чии-то рѫцѣ и да е тя, та невъзможно да имате спънки въ управлението". Азъ подтвърдихъ думитѣ му. Нѣколко месеца следъ това, ние се видѣхме съ дѣда Славейковъ съвсемъ при други обстоятелства. Азъ бѣхъ прѣмѣстенъ за околийски началникъ въ Габрово. Тогава [illegible] Славейковъ бѣше интерниранъ въ Трѣвна и не му се позволяваше да излиза отъ тамъ. Рѣшилъ да замине ~~за~~ за Пловдивъ и да се установи тамъ, той една нощь, съ помощьта отъ Габровски приятели (Сарафовъ, Хр. Золотовъ, попъ Стефанъ Къневъ, Караевъ и други), съ Кристомъ избѣга отъ Трѣвна и дойде въ Габрово. Азъ узнахъ за това и ~~[illegible]~~